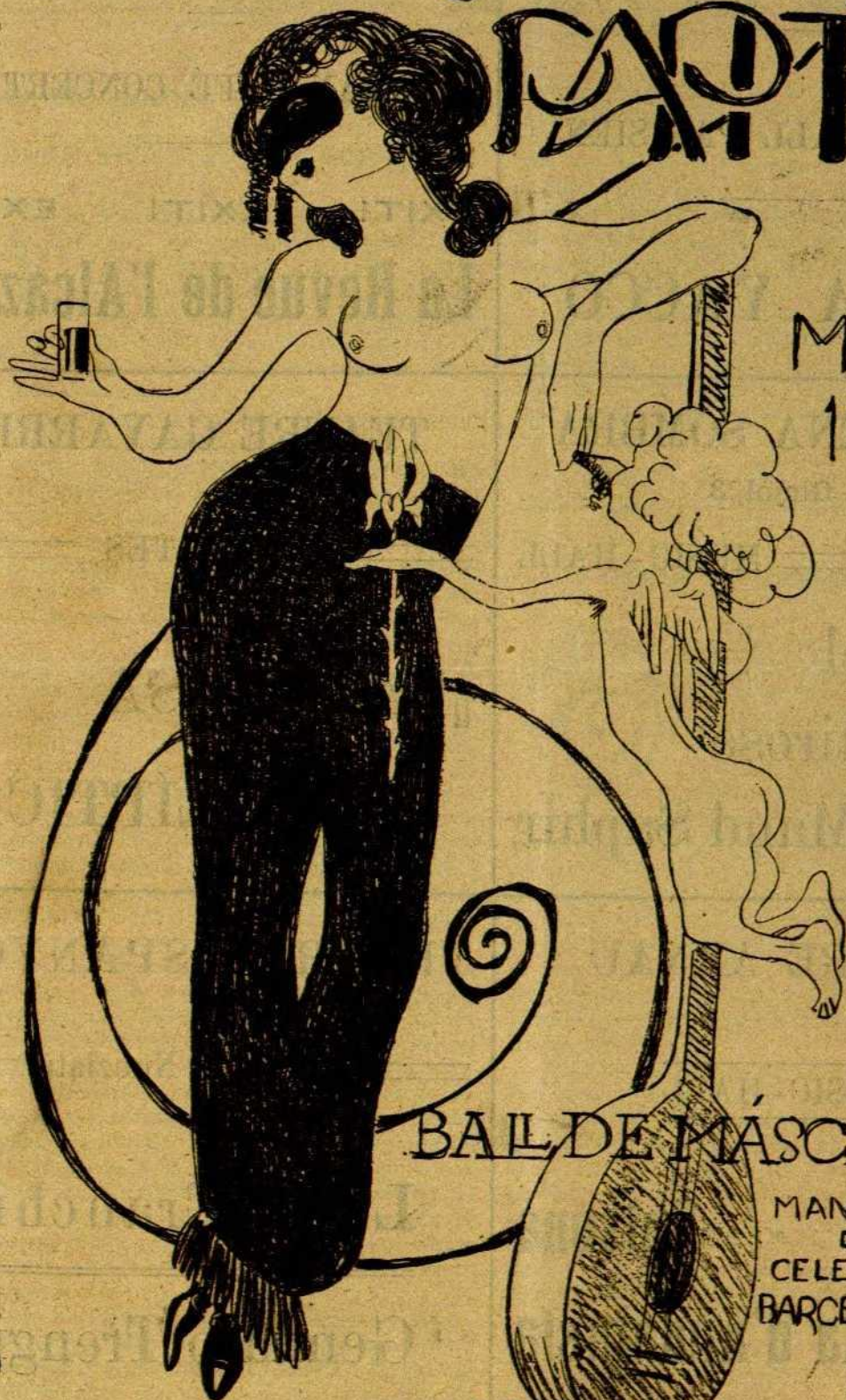

MI-CARÊME © PAPITU

18
MARS
1911

BAIL DE MÀSCARA

MANIQUINS
DE
CELEBRITATS
BARCELONINES

TEATRE ESPANYOL

DE P. A. J. HORTA

GRAN EDEN CONCERT

12, Asalto, 12

MUSIC - HALL PARISIEN

SADA YACCO

ALCAZAR ESPAÑOL

7, Unió, 7

GRAN CAFÉ CONCERT

EXIT! EXIT! EXIT!

La Revue de l'Alcazar

LA BUENA SOMBRA

3, Ginjol, 3

MUSIC - HALL

Domedel

Dairose

Mand Saphir

TEATRE GAYARRE

VARIETES

¡LA PUSSA

SICALÍPTICA!!

TEATRE ARNAU

MUSIC - HALL

Kandela ~ Solsona

L'estrella d'Andalusía

TEATRE ESPANYOL

Companyía Nunziata

Lina Franchi

Gennaro Trengi

REDACCIÓ: Pelaya, 35
 ADMINISTRACIÓ: Rambla de les Flors, 14, penl.
 PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 ESPANYA, trimestre Ptes. 3
 ESTRANGER
 Pago anticipat
 Dels treballs publicats en son responsables
 els seus autors.—No's tornen els originals.

PAPITU

A tots els homes y totes les dònesh de bona voluntat y de bon gust

NOSALTRES som nosaltres, lo que vol dir, estimadíssims llegidors, que si'ns segueixen, que no duptem que'ns seguiràn, el vinent dissabte, día 18, vigília de nostre sant patró, al punt de les onze, comensarà el gran ball de disfresses, en el no

menys Gran Teatre Espanyol.

Un ball organitzat pel PAPITU!... S'han ficat en lo que vol dir aquest pressupost d'alegria?..

Quí concurrirà a la nostra festa?... Tothom, tots, totes les representacions femenils estrangeres que's troven en la nostra capital, tots els Casinos y Círcols de recreu, els artistes, els polítics, els nostres confreres de la premsa, els toreros, els spormants, nostres classes directores y fins potser les religioses, que festes com la nostra, ja'ls assegurem que no'n veuràn gaires.

D'elles, les nostres, encara que no siguin ben be lo que se'n diu nostres, y fem pública la confessió del nostre sentiment, no'n fallarà ni una Y si elles, les nostres, les vostres, estimats correligionaris de la disbauxa y el bon viure, no poden faltarihi, que fareu vossaltres, quin remei vos tocarà, sinó el de concorre al nostre alegre escrutini?... Al Espanyol, aimants fervents de la cameta tornejada, de la cadera anforesca, del veritable bras noucentista, (y perdonin en Xenius y l'Horta, el modo de senyalar), del *agarrao*, queen nostres festes res tenen que veure amb l'austera y logarítmica sardana, al Espanyol, al Espanyol, al Espanyol!...

Nosaltres hem sigut sempre'ls primers en elogiar als organitzadors dels balls de disfresses y aquesta vegada volem provar fortuna, que d'igual manera que a Don Joan, ens persegueix desde'l bressol. Nosaltres rès hem regatejat per el millor lluiment de la festa. Demanin: adorno del teatre a càrrec de veritables artistes, gent de bon humor, jovent que fusiona el pinzell amb la rialla, la garlanda de flors amb el xisto, el confetti amb la mossegada, la serpentina amb el requiebro. Per endavant els donem paraula, que l'adorno del teatre, serà un aconeteixement veritablement artístic. Y amb dilshi que Mossen Gaudí no hi té rès que veure amb l'adorno, poden estar tranquils de que no passaràn mala estona.

Divettes, bailerines, coupletistes, tiples, coristes, lo milloret de cada centre docent d'ensenyansa lliure, ens han jurat cent y mil voltes que vindràn. Hi hauràn concursos feministes, mai vistos en nostra terra!... Hi hauràn atraccions noves a Barcelona!... Hi hauràn certamens de can-can!... Hi hauràn disfresses humorísti-

ques!... Hi hauràn cotxes de punt a la sortida, que serà prop de les sis de la matinada!...

La nostra hora, ciutadans, n'es arribada. Donem tots un men'is, als que'ns calumnien d'ensopits. Nó nosaltres, amb diners y sense diners, mai hem sigut ensopits, que si aquest greu defecte tinguessim, ¿com hauriem arribat a popularisar el PAPITU, aquest paper espiritual, que vos llegiu tots els dimars, del alfa a la Meca, que diu en Forgas...

Ja ho sabeu, doncs, la festa es dissabte, 18 y a les onze de la nit. Acudiu tots a donar la vostra enhorabona al PAPITU, que per millor solemnisar la seva diada, vos fa ofrena d'un ball de disfresses, com cap més altra s'haurà vist en nostra terra.

Amen.

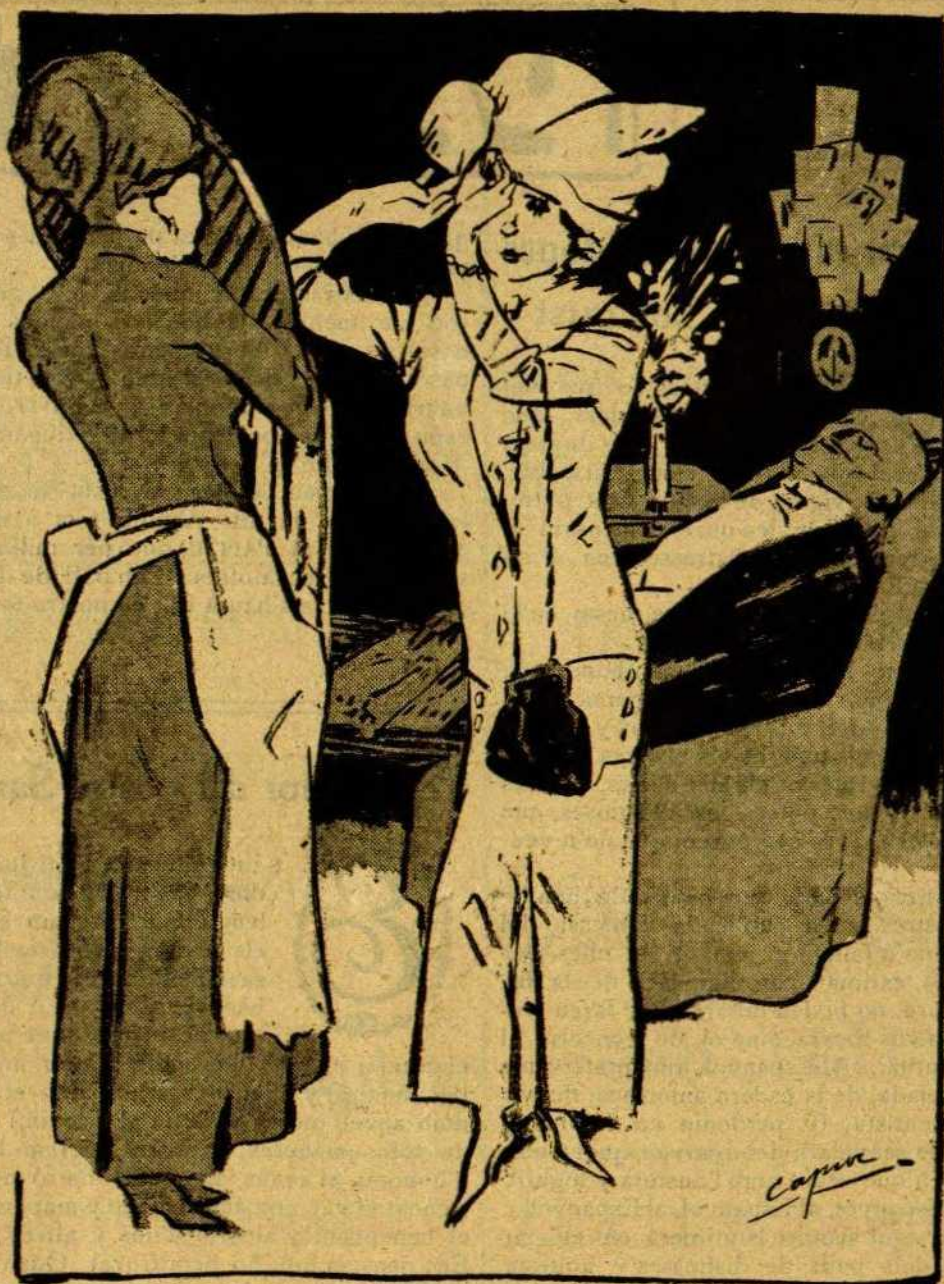
En honor del nostre Sant Patró

S un gran sant, Sant Josep. Els servidors, que'ns en diem tots plegats, volem honorarlo com ell se mereix y els nostres devots també. Com que la sana alegria es lo que més agrada als benaventurats, hem deixat a recó el regalar tortells (que poden embafar), el menjar matons (que son fets amb midó y treballats per monjes) y el disfressarnos amb el seu hàbit (que amb aquell morat molesta al pròxim.) Però, com que de totes maneres nosaltres teniem la decisió feta d'honorar al avans anomenat Patró nostre, ens hem trencat el cap cercant el modo y manera de ferho amb el beneplàcit y alegria d'uns y altres y d'ell mateix. Ens pensem que ho hem trovat. Quan sigui fet ja ho veurem; però per de prompte ens pensem que ho hem trovat, tornem a dir.

Veuràn: quan a una persona un ditxo, un negoci, una lletra o un article, li fa no més mitja gracia, somriu; quan li fa gracia del tot, riu; ara, quan el fa felis, allò que s'en diu felis, salta y balla d'alegria. A n'això anem nosaltres, a que saltin y ballin d'alegria tots els nostres bons amics. Es per això que fem ball, per que ia tinguin preparat el saltar y ballar; que l'alegria ja la trovaràn al Espanyol y per si no la trovavan no'ls faltaran ditxos, ni articles ni bons afers pera poguerla fer seva. Ademés hi haurà beguda, ademés hi hauràn senyores, ademés hi hauràn totes les persones divertides de la ciutat. No més en veientles juntes y en la forma en que podran sorprendreles tots els nostres invitats, l'alegria ja hi serà.

A més, lo que hi haurà avans! Renoi, lo que hi haurà avans... Crèguin, si Deu ens dona vida y salut,

CONTENTS Y ENGANYATS

Ella: —Si sabia que en comtes d'anar a vetllar a la tia me'n vaig al ball del Espanyol?

Ell: —Batual Be triga prou en anar a casa sa tial M'escaparan les atraccions del ball del PAPITU!

d'aquí a tres anys no serem nosaltres, els tristos barcelonins, qui vagi al Casino de Paris o al Tabarin, seràn els *boulevardiers* qui pendrà el tren de luxe per assistir a les vetlles del PAPITU. Ah! y serà com a vermouth aquesta cosa que diem. Però, això sí, vermouth de marca y amb olives.

No es que'ns volguem alabar, però aquell que visqui ho veurà, y aquell que visqui y no ho vegi perdrà la nit. Tal com s'ha dit, perdrà la nit, encara que jugui al burro y guanyi un grapat de pessetes, encara que esperi la matinada fentse pessigolles amb la senyora, encara que s'empesqui una màquina pera volar o una llapidera elèctrica.

Tots podem morir d'un día a l'altre, amics. No més quan se riu se viu. Y creguin, el riure no es cap pecat cuan no se fan barbarotes als dignes capellans y les coses de la santa mare iglesia. Amb això animarse, que un día es un día y avui hi som y demà nó.

Diguem com aquell bon alemany, trasplantantho al nostre clima:

Omplume la pipa de tabac,
Omplume el got de cervesa,
Deume una noia rossa, vermella y grassa.
Beuré, fumaré y pessigaré.

Qualsevol que mori després, haurà viscut menys.
LA CASA.

EL CASTO JOSÉ AL BALL DEL «PAPITU».

ELL.—Que te queres apostar?
Que te queres apostar?

CADA UNA PER ALLÀ AONT LA ENFILA

—Jo estrenaré jupe-culotte en el ball del PAPITU.
—Jo camisa.

El ball del "Papitu", o el concurs de corridos

Tots els corridos de Barcelona
s'han donat cita pera aquet ball
contents y alegres de reunir-se
un día al any.

Veures les cares, veures les dones
darse les mans
saber noticies, saber conquestes
posarse al día, saber com va
la puja y baixa d'aquet mercat
qu'a Barcelona ciutat molt bona
tè obert l'amor
y ont se servexen, tots els corridos
al por major.

L'última moda mana y disposa
darse una cita per aquet ball:
allí la goma, allí la banca
allí la industria y'ls altres rams
qu'en tots florexen homes corridos
que tenen fama de ser bons galls.

Per ells la festa avui se celebra
y tots a l'una hi estan citats
aquell que hi falti la nomenada
be ó mal guanyada
sino hi figura
prou perdrà
y per gallina y home de llengua
tot Barcelona'l conixerà.

Apa corridos, com un sol home
porteu les noies y alsa ja ballar!
aquesta es l'hora, l'hora de tréureles,
no tot a de esser parlar y parlar.
Molts de vosaltres parlen y parlen
de si farien o de si fan
ja ha arribat l'hora de demostrarho
viam qui es el maco que sostindrà
lo que predica entre'ls companys.

El gran PAPITU que avui disposa
de la ciutat
té ofert un premi pera'l corrido
que més demostrí sè un home tal.

Serà aquet premi, costi'l que costi,
fer al qui'l guanyi, quan morirà,
un monument
que'l perpetui
en la memoria
de la gent.

Portarà'l día del naixement,
noms de les dones amb qui's va fer,
els compromisos en que's vegé,
gravat en marbre y amb lletres d'or
y a sota'l día
de la mort.

Pe'l més corrido'l premi serà
y a la callada s'adjudicarà.

Els senyors que formen el digne jurat
per lo que allí vegin el fallo daràn
y a tots els prometen la imparcialitat,
no hi valen empenyos, tampoc l'amistat
al qui recomani no l'escoltarán
ballant y entre dames, el volen jutjar

Viam qui es el maco
que s'emportarà
el premi PAPITU
que tan nom darà.

EL BALL DEL «PAPITU»

—Noi, quan a n'aquet Barcelona veus una festa aixís el cor se t'aixampla.
—Sí, y l'esperit se t'alxeca.

PROGRAMA DEL BALL DE MASCARA

QUE EN CONMEMORACIÓ DEL SEU
SANT PATRÓ DARÀ EL "PAPITU"
EL DISSAPTE, DIA 18 DE MARS,
EN EL GRAN TEATRE ESPANYOL

OM a programa concret no n'hi ha, perquè tractantse del PAPITU el nom ja paga, però podem avensar que'l ball se dividirà en dues parts. Lo més triat y florit dels nostres *Concerts*, de 11 a 1, tot cantant y ballant, portarà a la concurrència'l Paradís de Mahoma. Al revés de lo que anuncien en els teatres, les artistes—les més gentils de Barcelona y algunes de París y fins de Nàpols, els noms de les quals donarem en el pròxim número—no portaran pantalons.

Y a la una, el ball general, un ball dedicat als cinc sentits: dedicat a la vista pera que's distregui; a l'oido pera que escolti xistos y amoretes y proposicions honestes y música de cambra; a l'olfat, pera que flairi l'*odor di femina*, que es lo millor en qüestió de perfumeria, al gust, perquè nosaltres ne tenim sempre y vostès ne tindran en triar parella; y al tacte. perquè tocarà l'orquestra y tocaran els vells y els joves y les famelles y els mascles.

De la decoració del local no'n parlem. N'hi ha prou amb dir que'ls artistes de la Casa, se n'han encarregat. Allò semblarà un museu de celebritats barcelonines. Els nostres personatjes, encara que no hi vagin, hi seran tots.

Creguin que del ball del PAPITU se'n parlarà fins quan serem vells, com dels balls del Taller Embut, de l'any de l'Exposició, y de l'estrena de *La Fada* a Sitges.

A fi y efecte de poguer enterar als nostres estimats lectors, de tots els detalls del ja cèlebre ball, el pròxim número no sortirà fins dimecres.

